

M. A. Castrénin seura

Jäsentiedote 1 / 2021

Valerian Vasiljev 1883–1961	2
Suomalais-ugrilaisia maailmankongresseja	4
Historiallinen matkakertomus	6
Kiertonäyttelyt kohta kiertämään	7
Yhteystiedot	8

M. A. CASTRÉNIN SEURAN VUOSIKOKOUS

Seuran vuosikokous pidetään sääntöjen mukaan maaliskuun–huhtikuun aikana. Koronaviruksen aiheuttaman pandemian ja sen myötä annettujen rajoitusten vuoksi seuran hallitus totesi, että vuosikokous siirretään pidettäväksi myöhemmin. Alustavasti on päätetty, että vuosikokous pyritään pitämään perinteisenä lähikokouksena tiistaina 15.6.2021 klo 17.00. Mikäli koronatilanne pahenee, kokous siirretään pidettäväksi elo–syyskuussa. Kokouskutsu lähetetään joka tapauksessa kesäkuun alussa.

Toiminnantarkastus on tehty ja viime vuoden taloudenpito on siltä osin hyväksytty. OKM:n valtionavustuspäätös saatiin helmikuussa, joten yhteistyöhankeet niin täällä Suomessa kuin Venäjällä ovat jo hyvässä vauhdissa.

Vuoden suur tapahtuma VIII suomalais-ugrilaisien kansojen maailmankongressi *Kulttuuriympäristö – kieli ja mieli* pidetään hybridi-kokouksena kesäkuussa Virossa (s. 4–5). Seura on osallistunut kongressia järjestävän konsultaatiokomitean ja maailmankongressin järjestelytoimikunnan työskentelyyn.

Seuran syyskauden toimintaan kuuluvat perinteiset sukukansapäivän tapahtumat ja seuran 31-vuotisjuhlallisuuDET, jotka toivottavasti korvaavat viime vuonna pitämättä jääneen vuosijuhlan.

Nistä kaikista ilmoittelemme myöhemmin jäsentiedotteissa, kotisivuilla ja Facebookissa.

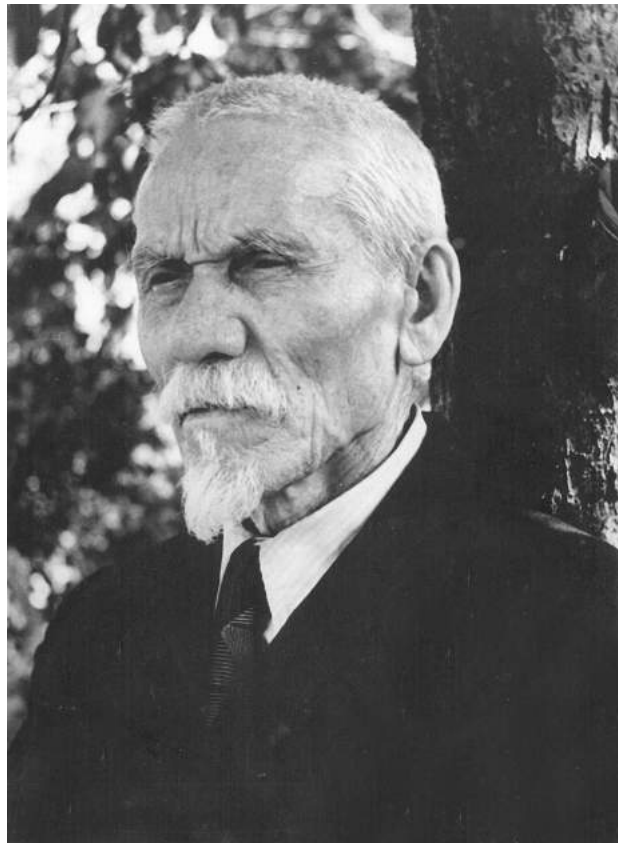
Ajankohtaisista suomalais-ugrilaisen maailman asioista saa näin poikkeusaikanakin tietoa seuran toimistosta puhelimitse tai sähköpostitse sekä FB-sivulta – pidetään yhteyttä!

Matias Aleksanteri Castrénin ruotsinkielinen käännös *Vanhasta Kalevalasta* ilmestyi vuonna 1841 – *Kalevala öfversatt af M. A. Castrén täyttää 180 vuotta*

Elias Lönnrotin kokoama runoepos *Vanha Kalevala* julkaistiin vuonna 1835. Siitä tuli pian suomalaisten oman kansallisuuden, kielen ja kulttuurin merkkiteos – kansalliseepos. Kuusi vuotta myöhemmin julkaistiin sen ruotsinnoS, jonka oli tehnyt M. A. Castrén. Sen voi vielä hyvällä onnella löytää antikvariaatista tai huutokaupasta, mutta kirjaan voi tutustua myös verkossa esim. *Kalevalaseuran* nettisivuilla (www.kalevalaseura.fi). Alkuperäistekstiä ja ruotsinnosta taas voi vertailla **Kaisa Häkkisen** toimittamassa teoksessa *Matthias Alexander Castrén: Fennica (Manuscripta Castreniana Linguistica 1, Suomalais-Ugrilainen Seura 2019)*. Castrénin käsityksiin mytologiasta voi tutustua laajemmin kirjassa *M. A. Castrén: Luentoja suomalaisesta mytologiasta*. Suom. ja toim. **Joonas Ahola**, SKS 2016.

Syysyksi on suunnitteilla pienoisseminaari aiheen tiimoilta – vi ses då!

VALERIAN VASILJEV

Valerian Mihailovitš Vasiljev oli marilainen kielitieteilijä, joka yhä tunnetaan laajasta ja monipuolisesta toiminnastaan äidinkiелensä marin puolesta. Vasiljevin kunniaksi on nimetty Marin tieteellinen tutkimuskeskus, jonka nimi on venäjäksi *Марийский научно-исследовательский институт языка, литературы и истории им. В.М. Васильева* eli *МарНИИЯЛИ* ja mariksi *В.М. Васильев лумеш Йылмым, сьлнымутым да историйым шымлыше марий институт* eli *ЙСИШМИ*.

Vasiljev oli itämarilainen, ja hän syntyi Ufan kuvernementin Birskin ujezdin Susady-Ebalakin kylässä, nykyisessä Baškortostanissa, 14.1. 1883. Tuohon aikaan Venäjällä oli käytössä juliaaninen kalenteri, jonka mukaan syntymäpäivä oli tammikuun ensimmäinen. Vasiljevin kuolemasta tulee kuluneeksi 60 vuotta, sillä hän kuoli 2.5. 1961 Joškar-Olassa.

Opintie johti hänet alkeiskoulun jälkeen pappisseminaariin, joka oli tuona aikana ainoa korkeamman koulutuksen paikka *inorotsille* (ei-venäläiselle). Pappia Vasiljevistä ei kuitenkaan koskaan tullut. Sen sijaan hän alkoi julkaista tovereineen Marilaista kalenteria, jossa annettiin käytännöllistä opastusta ja jossa ennen kaikkea käytettiin marin kieltä. Opinnot johtivat lopulta Kazanin yliopistoon.

Sanotaan Vasiljevin jo pikkupojasta lähtien olleen kiinnostunut äidinkiелensä erilaisista puheenparsista. Hänen tutkimustensa kohteena marin kielestä oli ala kuin ala: fonetiikka, morfologia, syntaksi, intonaatio, semantiikka, sananmuodostus. Vasiljevin toiminnan keskiössä olivat työ yhteisen kirjakiелен puolesta, ortografian kehittäminen, sanaston rikastuttaminen ja murteiden tutkimus. Tutkimustensa tuloksia hän sai esitellä kirjoittamissaan kieliopissa ja kieltä sivuavissa artikkeleissaan. Hänen kokoamansa tunnettu *Mari muter* (Marilainen sanakirja) ilmestyi 1928, kunhan sitä oli ensin makuutettu painovalmiina pari vuotta.

Vasiljevin mielenkiinto kohdistui myös marilaiseen folkloreeseen. Hän kokosi kansanmusiikkia ja kansanlauluja sekä satuja ja tarinoita. Hän oli mukana myös Marin museon perustamisessa yhdessä **Timofei Jevsevjevin** kanssa. Lisäksi Vasiljev toimi erilaisilla valistuskursseilla johtajana ja aina kyläkoulusta korkeakouluun asti opettajana. Hän toimi jopa konsulttina elokuvanteossa. Lehtimiehenä hän julkaisi lukuisia artikkeleita ja oli kehittämässä marilaisia sanomalehtiä.

Stalinin vainojen aikaan sanakirja *Mari muter* muuttui eräänlaiseksi kiellettyjen sanojen kokoelmaksi. Neuvostoliitossa vainot tulivat yhä julmemmiksi, ja Vasiljev ymmärsi kadota kesällä 1937 juuri ennen marilaisen älymystön tuhoamista. Hän olikin yksi niistä harvoista, jotka selvisivät tuon lihamylllyn läpi.

Vasiljevin elämän vaiheista on laajempi kuvaus M. A. Castrénin Seuran verkkosivulla osoitteessa <http://www.macastren.fi/suomennettua/index.html>

ARTO MOISIO

tutkija

MITEN TULLA M. A. CASTRÉNIN SEURAN JÄSENEKSI?

M. A. Castrénin seuran jäseneksi voi liittyä täyttämällä Jäsenrekisteritiedot-kaavake (löytyy kotisivuilta www.macastren.fi, pyydetessä voidaan myös lähettää postitse) ja lähettämällä se joko postitse tai sähköpostitse seuraan. Samalla jäsenen tulee tutustua M. A. Castrénin seuran rekisteriselosteeseen ja antaa lupa säilyttää ilmoittamansa tiedot seuran jäsenrekisterissä. Kaavakkeella voi ilmoittaa myös muutokset jäsenrekisteriin.

Jäsenet hyväksytään hallituksen kokouksessa, minkä jälkeen jäsenelle lähetetään hyväksymiskirje, tietopaketti seurasta ja pankkisiirtokuitti jäsenmaksua varten.

Seuran jäsenet saavat jäsentiedotteen neljä kertaa vuodessa ja alennuksia alan uutuskirjoista ja muistakin, esim. Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran kaikista kirjoista saa 25 %:n jäsenalennuksen. Jäsenille järjestetään tapahtumia ja mm. räätälöityjä kulttuurimatkoja Venäjän suomalais-ugrilaisille alueille. Voit osallistua seuran toimintaan myös vapaaehtoisena erilaisten tapahtumien yhteydessä.

Seuran sähköpostitiedotuslistalle voi liittyä erikseen ilmoittamalla sähköposti-osoitteensa (marja.lappalainen@macastren.inet.fi). Seuran ja koko suomalais-ugrilaisen maailman kuulumisia voi seurata myös facebookissa (M. A. Castrénin seura MAC).

Jäsenmaksut ovat vuosijäseniltä 20 €, opiskelijajäseniltä 10 €, ainais- ja yhteisöjäseniltä 200 € ja ainaisyhteisöjäseniltä 1000 €.

Jäsenenä tuet seuran toimintaa ja edistät yhteisiä arvoja ja tavoitteita. Jäsenmäärä vaikuttaa näinäkin aikoina esim. apurahoja haettaessa – jokainen jäsen on meille tärkeä.

HUOM. Jäsenyyden voi antaa myös lahjaksi!

SUOMALAIS-UGRILAISTEN KANSOJEN MAAILMANKONGRESSI

Kulttuurimaisema – mieli ja kieli

16.–18.6.2021

Tartto, Viro

Suomalais-ugrilaisten kansojen maailmankongressi on suomalais-ugrilaisten kansojen ja samojedikansojen hallituksista ja poliittisista puolueista riippumaton foorumi, joka toiminnassaan nojautuu Suomalais-ugrilaisten kansojen yhteistyön pääperiaatteiden, tavoitteiden ja tehtävien julistukseen, joka laadittiin ensimmäisessä maailmankongressissa v. 1992.

Kongressin tavoitteena on yhteistyön edistäminen kulttuurin, tieteen, koulutuksen, tiedonvälityksen, oikeuden, ekologian, sosiaalipolitiikan ja talouden alalla. Kongressi myös myötävaikuttaa suomalais-ugrilaisten kielten, kulttuurien ja etnisen identiteetin kehittymistä. Lisäksi tavoitteena on edistää kansainvälisten normien toteutumisen ihmisoikeuksien, kansojen itsemääräämisoikeuden ja alkuperäiskansojen oikeuksien alalla.

Tarton kongressin jaostoissa keskustellaan kielen säilyttämisestä ja siirtämisestä, kaksikielisyydestä, ilmastonmuutoksen vaikutuksista suomalais-ugrilaisten ihmisten arkeen, kulttuurin innovaatiokysymykset. Kuten aiemmissakin kongresseissa, tärkeä aihe on perinteisten ja uusien medianavien käyttö ja nykyaikaisen kieliteknologian soveltaminen tiedon levittämiseen suomalais-ugrilaisten keskuudessa.

Kongressi on kansalaisjärjestöjen yhteinen tapahtuma, johon myös poliitikot ja viranomaiset ovat osallistuneet keskustelukumppaneina.

Kongressin toimeenpaneva elin on konsultaatiokomitea, jonka pääpaikka on Suomi–Venäjä-Seurassa. Sen tehtävänä on yhteistoiminnan koordinoiminen ja suomalais-ugrilaisten kansojen oikeuksien edustaminen kansainvälisissä elimissä, kuten Yhdistyneissä kansakunnissa.

Kongresseja on pidetty seuraavasti

- 1992 Syktyvkar, Komin tasavalta, Venäjä
- 1996 Budapest, Unkari
- 2000 Helsinki, Suomi
- 2004 Tallinna, Viro
- 2008 Hanty-Mansijsk, Hanti-Mansian autonominen aluepiiri, Venäjä
- 2012 Siófok, Unkari
- 2016 Lahti, Suomi

Kahdeksas maailmankongressi oli tarkoitus pitää jo viime vuonna, mutta se jouduttiin koronatilanteen vuoksi peruuttamaan. Kongressi järjestetään tällä kertaa hybridinä, sekä paikan päällä Viron kansallismuseossa Tartossa että virtuaalisesti on-line. Avajais- ja päätösisntuntoa pääsee seuraamaan vapaasti suorana lähetyksenä kongressin sivuilta, jonne myös jaostostriimaukset tulevat nähtäväksi kongressin jälkeen. Paikan päällä Tartossa osallistuvia tarkkailijoita pyydetään ilmoittautumaan 15.5.2021 mennessä ja virtuaalisesti osallistuvia 31.5.2021 mennessä (osallistumismaksu on 50 €).

Lisätietoja ja ilmoittautuminen: <https://tartu2020fu.ee>

Viiden vuoden takainen VII suomalais-ugrialaisten kansojen maailmankongressi *Suomalais-ugrilaiset kansat kohti kestävää kehitystä* järjestettiin Lahdessa 15.–17.6.2016

Ohjelma oli tiivis ja runsas niin luentoineen kaksikielisyydestä kansallisiin urheilulajeihin kuin kulttuuriohjelmineen saameräpistä Sibeliukseen.

Jaostotyöskentelyissä ja paneelikeskusteluissa päädyttiin perimmäisten kysymysten äärelle: kuinka säilyttää ja kehittää omaa äidinkieltä ja kulttuuria koko ajan muuttuvassa ja integroituvassa maailmassa. Lapset ja kasvatus, nuoret ja koulutus nähtiin tulevaisuudenkin tärkeinä teemoina. Kodin merkitys varhaiskasvatuksessa on kiistaton, sillä siellä opitaan niin elämän perusarvot kuin oman kielen ja kulttuurin arvostaminen. Ympäröivän yhteiskunnan tulee tukea perheitä tässä työssä. Tärkeää on myös, että hyviä ajatuksia ja puheita ryhdytään toteuttamaan käytännössä. Tartossa kuullaan, millaista kehitystä viidessä vuodessa on tapahtunut.

Lahden kongressissa tuotiin myös vahvasti esille, että suomalais-ugrialaisten kielten käyttöä tulee tukea paitsi perinteisillä käyttöaloilla myös etenkin nuorison suosimissa verkkoympäristöissä, sosiaalisessa mediassa ja muilla digitaalisilla viestintäkanavilla.

Kansainväliset, rajat ylittävät virtuaaliset kohtaamiset ovat kuluneen vuoden aikana tulleet monille tutuiksi, myös etätyöpisteissään puurtavalle vanhemmalle väestölle, ja niitä saamme kokea tulevassa maailmankongressiakin.

VII suomalais-ugrialaisten kansojen maailmankongressi. Kuv. Annamari Saure 2016.

M. A. Castrénin seuran jäsentiedote 4/1995:

”KAMA-SEURA” UDMURTIASSA 15.-22.8.1995

Elokuun puolivälissä kahdeksan kirjailijan ja taiteilijan seurue vieraili Udmurtian tasavallassa, keskisellä Venäjällä Kama-joen tuntumassa. Pääkaupungin Izhevskin lisäksi tutustuimme mm. Tshaikovskin kotiin Votkinskin kaupungissa ja vierailimme kansankulttuuristaan, kirjailijoistaan ja taiteilijoistaan kuululla Alnasin alueella. Matkasta innoittuneina nimesimme ryhmämme (epävirallisesti) ”Kama-seuraksi”.

Tässä muutaman seurueemme jäsenen pikakommentti vaikutelmistaan matkalla.

Jukka Parkkinen

Kun aikanaan opiskelin suomen kieltä, laudaturin vaatimuksiin kuului yhden etäsukukielen opettelu. Olosuhteiden vaatimuksista jouduin paneutumaan votjakkii eli nykyiseen udmurttiin.

Kun sitten 25 vuotta myöhemmin löysin itseni Udmurtiasta, votjakin taidolla olisi ollut käyttöä. Onneksi kaupoissa olivat hinnat suomeksi ja paikalla oli suomea ja englantia puhuvia tulkkeja.

Olimme ensimmäinen suomalainen kirjailija- ja taiteilijadelegaatio Udmurtiassa. Kaikesta päätellen – vaikka isäntien kohteliaista sanoista vähennetään puolet – he ovat valmiita vastaanottamaan suomalaisia toistekin. Että tervemenoa Izhevskiin.

Nina Banerjee-Louhija

Udmurtia ennen matkaamme ja nyt?

Ennen matkaa: Kihelmöivää mystiikkaa.

Matkan jälkeen: Vielä kihelmöivämpää mystiikkaa.

Vinkkejä Udmurtian-matkalle: Hyvä seurue on paras evästys. Mutta tietenkään yhtä hyvää kun meidän meidän seurueemme ei löydä kukaan!

Jukka Virtanen

Udmurtian pääkaupungin Izhevskin nimi muutettiin taannoin Ustinoviksi ja sitten takaisin ennalleen.

Henkilökohtainen tulkkini ja rakas ystäväni Olga Kvaltyreva kertoi, että koko nimenmuutossekoilu oli venäläisten tekemä. Hänelle Izhevsk on aina Izhevsk. Niin se on minullekin.

Kaikkia nimiä venäläiset eivät ole muuttaneet. Kansallismuseossa käytiin (nyt elokuussa 1995) ankarasti Suurta Isänmaallista Sotaa, ja Isä Aurinkoisen iso hymyilevä kuva toivotti kävijän tervetulleeksi.

Udmurtit ovat ihania, lämpimiä ja tutunoloisia ihmisiä. Heidän kanssaan on helppo olla. Monessa yhteydessä tutustuin udmurttien elämänohjeisiin: työtä tehdään ahkerasti ja valittamatta. Jos juhlitaan, niin juhlitaan hartaasti ja pitkään, mutta juovuksissakaan ei tapella. Toista udmurttia ei kavalleta sortajalle edes pakon edessä.

Izhevskissä kuulemma ikävöidään meitä, ja erityisesti Maikki Harjannetta. Mutta Maikki uikin Kamassa. Kama on iso joki Udmurtiassa.

Kaarina Helakisa

Udmurtia:

Kuin paluu lapsuuteen, jonnekin 50-luvulle, pitkäkuonoisten rämisevien bussien ja aamiairuokaloiden alumiiniastioiden pariin. Todellisuuteen vailla kännyköitä, nintendopelejä, kertakäyttöpakkauksia, muovirahaa. Ja toisaalta: kuin paluu jonnekin kuvitelmiemme Kalevalan laulumaille, jossa maatalojen naiset lauantai-iltapäivänä pukeutuvat outojen, kaukaisten vieraidensa kunniaksi kansanpukuihinsa. Puhkeavat laulamaan laulamisen ilosta, improvisoivat Kama-joen iltanuotiolla rantakalan ääressä riemukkaan, pitkän kiitoslaulun vierailleen ja sekoittavat kotitekoista hunajaa kumiskamukiin. – Hanhet tepastelevat keskellä kylänraitia. Hilpeänhaikea haitari soi. Pitsi-ikkunaiset saunat lämpiävät. Hätkähdyttävä retki, hätkähdyttävä kokemus.

KAARINA HELAKISA

M. A. CASTRÉNIN SEURAN KIERTONÄYTTELYT

Ljudmila Lipatova: POHJOLAN NOMADIT

Tutkija ja toimittaja Ljudmila Lipatova on syntynyt vuonna 1939 ja asuu Salehardissa Jamalin Nenetsiassa Luoteis-Siperiassa. Hän on työskennellyt Salehardin kotiseutumuseossa vuodesta 1988 ja toimittaa sen lisäksi mm. viikoittaista radio-ohjelmaa Poropaimentolaisten matkassa. Hän on valokuvannut nenetsien elämää vuodesta 1996.

Ljudmila Lipatova tuntee luoteissiperialaisen Jamalin Nenetsian, sen asukkaat ja luonnon. Hän on asunut alueella 27 vuotta ja kulkenut matkoillaan milloin porokelkalla, milloin jeeppillä tai jalan, Erityisen mieltynyt hän on Baidarata-lahden tundran ja Uralin pohjoisrinteiden maisemiin. Valokuviansa hän on halunnut tallentaa häviämässä olevaa nenetsipaimentolaisten kulttuuria. Lipatovan valokuvia nenetseistä on ollut esillä Siperiassa, Moskovassa ja Saksassa.

Näyttelyssä on yhteensä 56 kpl pleksimuovilla päällystettyjä valokuvia (koot 20 x 30 cm ja 45 x 55 cm). Kuvat on pakattu pehmustettuun vanerilaatikkoon. Kuvien takana on metallinen ripustuslanka. Näyttelyn vakuutusarvo on 750 euroa.

Rax Rinnekangas: NOITAKUNINGATAR VOLGAN MUTKASSA

”Vuosina 1993 – 2002 tein useita matkoja Marien maailmaan keskiselle Volgalle. Noiden matkojen alkuvuosien kuvista koostuu tämä valokuvasarja. Se välittää vaikutelmia todellisuudesta, jossa paikallinen luontouskonto ja voimakas venäläistäminen ja modernin

ajan vaatimukset kohtaavat toisensa kuin saarella, jonka todellisuus on täysin omansa. Matkojeni aikana aloin kutsua marilaista kansaa *noitakuningattareksi*, joka ylpeydellä asuttaa maitaan Volgan Mutkassa.”

Valokuvat: 35 kpl 40,5 cm x 51,5 cm, 4 kpl 50 cm x 65,5 cm, 4 esittelytaulua 40,5 cm x 51,5 cm. Näyttely on pakattu kevyisiin kuljetussalkkuihin. Valokuvissa on paspartout, ja ne ovat kehystämättömiä. Vakuutusarvo 750 e.

Mihail Jegorov: SUOMALAIS-UGRILAISUUS TÄNÄÄN

Mihail Jegorov on tehnyt valokuvaustoita etupäässä udmurttilaisille sanoma- ja aikakauslehdille.

Itseoppinut valokuvaaja Jegorov on kiinnostunut pohjoisesta elämäntavasta tehden kuvausmatkoja Länsi-Siperiassa asuvien hantien, mansien ja nenetsien pariin sekä pohjoisten komilaisten luo. Lisäksi hän erikoistunut kuvaamaan udmurttien kansanomaista taidetta sekä

maaseudulla vielä eläviä kansantapoja. Jegorovin kuvia on julkaistu paitsi lehdissä myös udmurttilaisten ja obiburgilaisten kansantaidetta esittelevissä kuvakirjoissa.

Mihail Jegorov tallentaa vähemmistökansojen kulttuuria, joka on muutosprosessien myötä katoamassa. Hänen tyylilleen on ominaista realistinen ote. Näyttelyn valokuvat on otettu vuosina 1980-1993.

Näyttely sisältää yhteensä 51 kpl lasitettuja, kehystettyjä valokuvia, joiden koko on 32 x 42 cm. Kuvat on pakattu kahteen pehmustettuun vanerilaatikkoon (koko 40 x 85 x 50 cm). Kuvien takana on metallinen ripustuslanka. Näyttelyn vakuutusarvo on 1680 euroa.

Heikki Kotilainen: KUVIA KOMISTA ja komilaisten lasten piirustusnäyttely

Toimittaja Jorma Korhonen ja valokuvaaja Heikki Kotilainen kävivät Komin öljytuhoalueilla vuonna 1995 juuri kun tiedot suurista öljytuhoista saavuttivat huomiota ulkomailla ja herättivät kiinnostuksen Komin ekologista tilannetta kohtaan. Samaan aikaan lapset piirsivät

näkymiä kotikylistään, joissa jouduttiin aloittamaan mittavat puhdistustyöt luonnon pelastamiseksi. Valokuvat ja piirustukset yhdistettiin yhteisnäyttelyksi. Jorma Korhonen on tehnyt suomen- ja kominkieliset kuvatekstit yhdessä komilaisen Sergei Gabovin kanssa.

Näyttely sisältää yhteensä 18 kpl lasitettuja siirtokehystauluja, joiden koko on 50 x 70 cm. Kuvat on pakattu neljään pehmustettuun vanerisalkkuun. Kuvien takana on metallinen ripustuskoukku. Näyttelyn vakuutusarvo on 600 euroa.

Näyttelyn tilaaja järjestää kuljetukset ja maksaa kuljetuskulut ja näyttelyvakuutuksen (sis. kuljetukset). Dokumentti näyttelyvakuutuksen suorittamisesta lähetetään M. A. Castrénin seuraan ennen näyttelyn noutamista tai tuodaan noudettaessa.

Seuran sähköisiltä tiedotuskanavilta saat tietoa ajankohtaisista tapahtumista ja uutisista suomalais-ugrilaisessa maailmassa:

* **Klikkaa itsesi sivuille, tykkää ja tule ystäväksemme:** Facebook: M. A. Castrénin seura MAC

* **Liity seuran sähköpostitiedotuslistalle** – lähetä sähköpostiosoitteesi

marja.lappalainen[a]castren.inet.fi

Voit halutessasi saada jäsentiedotteesi sähköisesti lähettämällä viestin osoitteeseen

marja.lappalainen[a]castren.inet.fi

*****

M. A. Castrénin seura

Toiminnanjohtaja Marja Lappalainen
puh. +358 (0)50 54 36 888
marja.lappalainen[a]castren.inet.fi

Osoite:
Mariankatu 7 A 5
00170 Helsinki

<http://www.macastren.fi>
FB: M. A. Castrénin seura MAC

<http://www.ugri.net>

M. A. Castrénin seura on perustettu Helsingissä vuonna 1990. Se pyrkii ylläpitämään ja kehittämään yhteyksiä Venäjällä asuviin uralilaisia kieliä puhuviin kansoihin. Seuran jäseneksi voi liittyä ilmoittamalla yhteystietonsa toimistoon puhelimitse, sähköpostitse tai postitse. Jäsenmaksut ovat vuosijäseniltä 20 €, opiskelijajäseniltä 10 €, ainais- ja yhteisöjäseniltä 200 € ja ainaisyhteisöjäseniltä 1000 €.

Hallituksen jäseniä ovat MuT Maari Kallberg (pj.), amanuenssi Anna-Mari Immonen (Museovirasto), äidinkielenopettaja Minna Inovaara, kirjailija Riina Katajavuori, opiskelija Tomi Koivunen (Turun yliopisto), arkeologian professori Mika Lavento (Helsingin yliopisto), toimittaja Kirsikka Moring, FT Merja Salo (vpj., Helsingin yliopisto) ja tietoasiantuntija Emilia Tuohimetsä (Suomalaisen Kirjallisuuden Seura).